डम्बम्। तथा च उपादिसर्गे एवतिषां सर्वेषां स्ट्रिः। नैमिक्तिकप्रज्ञयोत्तरन्छ न सर्वेषाम् किन्तु येषांमेव साहमप्रजयहमायां नामस्तेषामेव कतिपयानामिति भेदः। वीजाडु रवत् सृष्टेः प्रवाइक्षेमेणानादिलेऽपि एतत्सृष्टेः सा-दिलमपि तत्तदीजव्यक्तोरङ्गुरव्यक्तेश्व यथा सादिलमेवमेव वर्त्तमानब्रह्मण स्नादिसर्गकाचे मह्दादेकत्पत्तेरादिसर्ग-त्वमवगन्तव्यम् ''यथेदानी मित्यादिं' भागवतवचने न 'स्वर्याच-न्द्रमगौ धाता यथापूर्व्वमकत्ययदिति" मन्त्रजिङ्गेन च प्रवाइस्थैवानादिलं स्त्रचितं न त तत्तद्यक्तेः। नर्मा सापेत्त स्वैव देश्वरस्य सपृत्वोत्तेः पूर्वं कम्प्रेणामभावे विचित्रस्छ-सम्भवः। अत्यया वैषस्यनेष्ट खे देश्वरस्य प्रसच्चे-याताम् जीवस्य च कतन्दान्यक्षताभ्यागमप्रसङ्गचेति दिन्। **श्रादीनव** प्रव्या+दी—भावे क्त आदीनस्थवानं प्राप्तिः वाव्क १दोषे, २ लो थे, च। कर्मीया क। १६६ देमे ४ परिलिष्टे च लि॰। **भादीपक ति॰ बादीपयति अन्यस्हमग्निना ब्रा+**दीप-विच्-ख् त्। १परम्हस्य दाइने । "राचीनमं चिनी-र्षेद्यस्तस्य चित्रो वधी भवेत्। आदीपकस्य स्तेनस्य वर्स्यसङ्ग-रिकस्य चं भा० या० ८ ई छ। २ उद्दीपके च।

श्रादीपन न॰ खा+दोप-णिच्-ल्युट् । त्यल् बादिचूर्यं मि-श्रितज्ञवेन स्टहादी श्चिताकारवेपनभेदे (खालिपना) श्रेट्योपने च । [इनादी । श्रेट्योपिते च । श्रादीपित ति॰ खा+दोप-णिच्-क्ता । दत्तादीपने श्रेट्या-श्रादुरि ति॰ खा+दू-खनभूत्यार्थे कि । दारियतिर "वामं वामंत खादुरे देवोददालयेमा" इट ४,३०,२४ । "हे खादुरे ! श्रतूषां दारियतः !" भा० ।

श्राहत ति॰ चा+ड-कर्रा क्त । श्रादरे कतादरे । कर्म पि क्त । यखादरः कतस्त्रस्तिन् श्रम्मानिते श्रू जिते च । श्राहत्य ति॰ चा+ड-कर्मणि काप् । चादरणीये श्वादर्त्तवे।

त्यप् । १समान्ये त्यये व्यव्य ।

त्रादृष्टि स्तो प्रा॰ष० । त्रिविभागसंकोचितहणै । श्रादेश त्रि॰चा+दा-यत् । याद्ये । 'पञ्चायद्वाग आदेवे। राज्ञा पश्चिष्टरण्ययोः" "चनादेयस्य चादानादादे यस्य च वर्ज्जनात्" इति च मतुः ।

श्रादेवक ति॰ चादीव्यति चा+दिन-खुड्। द्यूतकारके श्रादेवन न॰ चा+दिन-भावे खुट्। १द्यूतकी ड्रायाम् करणे खुट्। २द्यूतमाधने पायकादौ। चाधारे खुट्। द्यूतकी ड्राधारे (क्रक) ३द्यूतमाजके।

न्धारिश पु॰ का+दिश-भावे घञ्। १७पदेशे रकात्तावाम् "कवात ।

चारेगोनित नेतीत''ह॰ ७० "उत तमारेगमप्राचः" "उत म कारेगः'। 'चादियोक् क्षेत्रारेग'द्रति च का॰ ७० "चारेगं रेगकाचन्नः शिष्यः ग्रामित्वरानतः" रष्टः व्याकरण-प्रमिद्धे कस्यिन् वस्यादितः इक्स्यिन्दक्ष्योत्मन्ती च । व्या-दिखते कर्म्याण प्रज्ञा । श्रुव्यादिष्टे प्रकिषते ईडपदिष्टे क-स्यित् स्थाने जाते किस्यिद्वहर्णे व "चातोः स्थान द्वारेगं स्थानं स्वाने मारेगवे मध्ये वजीयानागमोविधः' व्या॰ कारि॰ 'स्थानिव्यादेगोऽनक्वियों'पा॰ ''जोपोऽष्यारेगड्यव्यते' व्या॰ का॰ 'ज्योतिविद्युक्ते दश्यभाग्रभफले च 'नारेगास्तस्य निष्पक्ताः' व्या॰ का॰ 'ज्योतिविद्युक्ते दश्यभाग्रभफले च नारेगास्तस्य निष्पक्ताः' व्याने का॰ व्यादिणते ज्यानेदिश्च स्वान्तानारके । श्राटेशका कि । ज्यादिशका कि । ज्यादिशका कि । ज्यादिशका कि । ज्यादिशका कि । ज्यादेशन कि ज्यानिविद्यक्ते स्वाः ।

स्रादेशिन् ति॰ ब्रादिशित च्या-दिश-पिनि । १ व्यादेशकारते किया जाटा हिश्य बमूत र मुचे छितम् र ए : २ देव चे
गणके पु॰ हेम॰ । [३ क्रश्मिते च ।
स्रादेश्च ति॰ व्या+दिश—कर्मण एवत् । १ छपदेश्चे २ व्याचार्ये
स्रादेश्च पु॰ व्या+दिश—ह्यम् । च्यात्वां प्रति ममेष्टसमादनिष्यं कर्म कियता मिल्यादेशक चेरि १ यजमाने, २ व्याचा
कर्ष आते ति । स्तियां छीप् ।

श्राद्य ति० चादौ भवः दिगा॰यत् । १चादिभवे । ''एत-दनाच गतयो बच्चाद्याः सहदाच्चताः"। "खायमा वाद्याः सप्तेते मनवो मूरितेजसः"मतः । स्रयौचान दिती-यद्निकर्रा वे १प्रेतमाद्वभेदे न० "स्ताइनि त कर्रा व्य' प्रतिमासन्त वत्यरम् । प्रतिसंवतारं चैवमाद्यमेकादशेsइनि" वा॰स्ट॰। तस्य घोड्यमादानामादिभूतलात् अ।द्यत्वम् । "त्राङ्गमिनमतः कुर्याद्दाहादेकादघेऽहिन । भुवाणि त प्रक्तवीत प्रमीतानांच सर्वदा। दादण प्रति-मास्थानि खाद्यं वास्ताविके तथा। स्पिरङ्कितस्य चैव दत्वे -तत् त्राद्वघो ड्यं कन्हो ग०प०। निरम्नेस्तु मरणावध्येव-धकादशाचे तत् कर्रे व्यमिति भेदः । एकादशपदञ्च स्रजा-त्रुक्ताशीचानदितीयदिनपरम्। ३प्रधाने चेषे ति० प्रणवऱ्कत्द् सामिव⁹ 'आषीकहीचितामाद्यः खद्+कमेणि एयत् । ४ अदनीयद्रव्यमात्रे ति० ५ घान्ये न॰ राजनि० तस्यादनीयत्वात् "अन्नमू लं हि जीवनम्" द्रसुतेय जीवनमूबले न प्रधानलाहा ऋदितम् । िस्पीकी च श्राद्यक्तवि इ॰क्रमं । खादिक्रवी चत्र्रमुखे श्रहर्ख्यमभे २वा-